

Λαμβανόμενος ως σύνολον ὁ θεσσαλικὸς λαὸς προσέφερον ἐξόχους ἐθνικὰς ὑπηρεσίας κατὰ τοὺς ἀρχαίους ἀλλὰ καὶ κατὰ τοὺς νεωτέρους χρόνους καὶ δὴ τόσον πρὸ

τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Θεσσαλίας, τὸ 1881, ἀπὸ τοῦ τουρκικοῦ ζυγοῦ ὅσον καὶ μετ' αὐτήν. Οὕτω:

Θεσσαλοὶ ἰππεῖς εἶχον ἀποτελέσει τὸν κύριον ὄγκον τοῦ ἰππικοῦ τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου, πολεμήσαντες γενναϊότατα ὑπ' αὐτὸν καθ' ἅπασαν τὴν ἀνὰ τὴν Ἀσίαν μεγαλειώδη ἐκστρατείαν αὐτοῦ καὶ ἀποδειχθέντες ἄριστοι πολεμισταί.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐλληνικῆς ἐπανάστασεως τοῦ 1821 ἐξεργάγησαν ἐν Θεσσαλίᾳ αἱ ἐπανάστασις τοῦ Ὀλύμπου, τῶν Χασιῶν, τῶν Ἀγράφων καὶ τοῦ Πηλίου. Κα-

1912-1913: Ὅμας Πηλιορειτῶν πολεμιστῶν

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΛΑΣΤΗΡΑΣ

τεστάλησαν δὲ ἅπασαι ὑπὸ τῶν Τούρκων, λόγῳ τῶν λίαν μειονεκτικῶν δι' ἐπανάστασις πολεμικῶν συνθηκῶν τῶν κρατουσῶν ἐν Θεσσαλίᾳ. Διότι ἡ ἐπαρχία αὕτη κατεκλύζετο τότε διαρκῶς ὑπὸ τουρκικῶν στρατευμάτων, ὡς ἀποτελοῦσα τὸν χῶρον συγκεντρώσεως καὶ τὴν βάσιν ἐξορμήσεως τῶν τουρκικῶν στρατευμάτων, τῶν προοριζομένων διὰ τὴν καταστολὴν τῆς ἐπικρατησάσης ἐπανάστασεως τῶν Ἑλλήνων ἐν Στερεῇ Ἑλλάδι καὶ ἐν Πελοποννήσῳ. Καὶ δὲν ἦτο δυνατὴ ἐν αὐτῇ ἡ ἐπιτυχία ἐπαναστατικοῦ κινήματος.

Ἀπὸ δὲ τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Θεσσαλίας ἐκ τοῦ τουρκικοῦ ζυγοῦ, τὸ 1881, καὶ ἐντεῦθεν οἱ Θεσσαλοὶ μετέσχον ὄλων τῶν μέχρι σήμερον ἀπελευθερωτικῶν πολέμων τῆς Ἑλλάδος, διακριθέντες πάντοτε διὰ τὴν γενναϊότητα, τὸ πολεμικὸν μένος, τὴν πειθαρχικότητα καὶ τὸ πνεῦμα αὐτοθυσίας αὐτῶν ὡς καὶ διὰ τὴν πίστιν των καὶ τὰ «Ἐθνικὰ Ἰδεώδη» τῆς ἐλληνικῆς Φυλῆς. Οὕτω:

Κατὰ τὸν ἀτυχῆ πόλεμον τοῦ 1897 κατὰ τῶν Τούρκων οἱ Θεσσαλοὶ ἐνετάχθησαν ὑπὸ τὰς σημαίας τῶν ἀνεξαρ-

1912-1913: Θεσσαλοί όπλίται

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΒΡΑΚΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΝΔΥΛΗΣ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΡΘΕΝΗΣ

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΚΑΪΜΠΑΛΗΣ

ΦΙΛΑΡΕΤΟΣ ΒΑΛΤΑΔΩΡΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΑΜΙΔΑΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΣΑΡΑΦΗΣ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΦΡΑΓΚΟΥ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

ΞΕΝΟΦΩΝ ΑΛΛΑΜΑΝΗΣ

ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΠΡΩΤΟΣΥΓΓΕΛΟΣ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΙΑΤΡΟΥ

*

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΜΠΟΥΡΗΣ

τήτων Συνταγμάτων Πεζικού τῆς Λαρίσης καὶ τῶν Τρικάλων.

Κατὰ τοὺς Βαλκανικοὺς Πολέμους τοῦ 1912 - 1913 οἱ Θεσσαλοὶ ἐπήνδρωσαν τὴν 1^{ην} Μεραρχίαν Πεζικοῦ (4^{ον} Σύνταγμα Πεζικοῦ Λαρίσης, 5^{ον} Σύνταγμα Πεζικοῦ Τρικάλων, 1)38 Σύνταγμα Εὐζώνων Καρδίτσης, 1^{ον} Σύνταγμα Ὀρειβ. Πυρ)κοῦ Λαρίσης), τὸ 1^{ον} Σύνταγμα Ἴππικοῦ (Λαρίσης) καὶ τὸ 1^{ον} Σύνταγμα Πεδινοῦ Πυροβολικοῦ (Λαρίσης). Ἡ 1^η Μεραρχία διακριθεῖσα ἐπωνομάσθη τότε «Σιδηρᾶ Μεραρχία».

Κατὰ τὸν πρῶτον Παγκόσμιον Πόλεμον ἡ 1^η Μεραρχία (Λαρίσης) ἔλαβε μέρος εἰς τὸ Μακεδονικὸν Μέτωπον ὧς καὶ εἰς τὴν ἐκστρατείαν τῆς Μεσημβρινῆς Ρωσίας, διακριθεῖσα.

Εἶναι ἡ Μεραρχία ἡ ἀποβιβασθεῖσα πρώτη τὴν 2^{αν} Μαΐου τοῦ 1919 εἰς τὴν Σμύρνην καὶ καταλαβοῦσα τὴν ἑλληνικὴν ταύτην μικρασιατικὴν πόλιν μετὰ τῆς περιοχῆς τῆς. Ἐν συνεχείᾳ δὲ συμμετέσχε διακριθεῖσα καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ ὑπερτριετοῦς μικρασιατικοῦ πολέμου μέχρι τοῦ

Ζάργκος: Τουρκικὸς στρατὸς ἐν πορείᾳ κατὰ τὸ 1897

ΟΔΥΣΣΕΥΣ ΠΑΠΑΜΑΝΤΕΛΛΟΣ

*

άτυχους πέρατος αὐτοῦ (Μέτωπον τοῦ Μεντερές ποταμοῦ Τσιβρίλ, Ἐπιχειρήσεις τοῦ Ἰουνίου - Ἰουλίου 1921 πρὸς Κιουτάχειαν — Ἑσκή Σεχέρ, Ἐκστρατεία πρὸς Σαγγάριον, Νότιον Μέτωπον, Ἐπιχειρήσεις τοῦ Αὐγούστου - Σεπτεμβρίου 1922).

Κατὰ τὸν ἑλληνοϊταλικὸν πόλεμον τοῦ 1940 - 1941 ἡ 1^η Μεραρχία τῶν Θεσσαλῶν καὶ πάλιν διεκρίθη.

Πρωοθηθεῖσα κατεσπευσμένως ἀπὸ τῆς 29^{ης} Ὀκτωβρίου 1940, ἐπομένης ἡμέρας τῆς κηρύξεως τῆς ἐπιστρατεύσεως, κατὰ διαδοχικὰ τμήματα καὶ χωρὶς νὰ ἔχουν ταῦτα ὀλοκληρώσει τὴν ἐμπόλεμον συγκρότησίν των, διὰ Μετσόβου καὶ Βωβούσης εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Ἑπταχωρίου, ὅπου ἐπιτεθέντα αἰφνιδιαστικῶς τὴν 5.30 ὥραν τῆς 28 Ὀκτωβρίου τὰ ἰταλικά στρατεύματα προήλανον πρὸς Βωβούσαν — Μέτσοβον, ἐπέτυχε — ἐν συνεργασίᾳ μὲ τὴν Ταξιαρχίαν Ἴππικοῦ, ἐνεργοῦσαν ἀπὸ Σαμαρίνας πρὸς νοτιοανατολὰς πρὸς τὴν κοιλάδα τοῦ Ἀῶου ποταμοῦ — νὰ ἀνακόψη τὴν προέλασιν τῶν

Δομοκός: Ἡ μάχη τῆς Περιστεράς τῆς 5^{ης} Μαΐου 1897

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΓΟΥΛΙΑΝΟΣ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΙΔΑΣ

ΛΑΡΙΣΣΑ 1903: Ἀξιωματικοὶ 4^{ου} Πεζικοῦ Συντάγματος Β^ας Ταξιαρχίας

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΧΑΣΑΠΙΔΗΣ

Ἰταλῶν μέχρι τῆς ἐσπέρας τῆς 31^{ης} Ὀκτωβρίου 1940. Ἀντεπιτεθεῖσα δὲ ἐν συνεχείᾳ, μετὰ τῶν ἄλλων προστρεξασῶν ἐν τῷ μεταξὺ ἐλληνικῶν Μεραρχιῶν, ἀνέτρεψε καὶ ἀπώθησε τοὺς εἰσβολεῖς πέραν τῶν ἐλληνοαλβανικῶν συνόρων καταλαβοῦσα μέχρι τῆς 10^{ης} Νοεμβρίου τὴν γραμμὴν Σταυρὸς - Μπολιάνα - Τσομπάνι - Κλέφτης - Μεσορράχη, κειμένην δυτικῶς τοῦ Ἐπταχωρίου, ἐπὶ τῶν συνόρων.

Συνέχισεν ἀκολουθῶς ἐν τῷ πλαισίῳ τῶν ἐπιχειρήσεων τοῦ Β'. Σώματος Στρατοῦ, εἰς ὃ ὑπήγετο, διὰ σκληρῶν νικηφόρων μαχῶν τὴν προέλασιν ἐντὸς τοῦ ἀλβανικοῦ ἐδάφους, καταλαβοῦσα τελικῶς τὴν 31^{ην} Μαρτίου 1941 τὴν ἀμέσως ἀνατολικῶς τοῦ Τεπελενίου τοποθεσίαν Τρεμπεσίνα (ὑψ. 1030 καὶ 1060) — Μπούμπασι (ὑψ. 731) — Κιάφα Λούζιτ — ὑψ. 1891, Ν. Δ. Ποτγκοράνι.

Συνέτριψε τὴν ἀποσκοποῦσαν εἰς τὴν διάσπασιν τοῦ ἐλληνικοῦ μετώπου καὶ ἐνεργηθεῖσαν διὰ δυνάμεως 12 Μεραρχιῶν, ὑποστηριζομένων δὲ ὑπὸ ἰσχυροτάτου πυροβολικοῦ (400 πυροβόλα) καὶ ἰσχυροτάτης ἀεροπορίας, με-

1918: Ὑπαξιωματικοὶ καὶ Ὀπλίται Θεσσαλοὶ εἰς Μαῦρον Δένδρον (Σκρᾶ).

1918: Όμας Θεσσαλών της Ύγειονομικής μοίρας Αυτοκινήτων εις Σκρά

γάλην εαρινήν επίθεσιν των Ίταλων κατά του ύποτομέως αὐτῆς Μπούμπασι (ὕψ. 717 καὶ 731) καὶ ἐπὶ μετώπου μόνον 6 χιλιομέτρων κατόπιν ἑπταήμερων σκληρῶν ἀγῶνων (ἀπὸ 9^{ης} μέχρι 15^{ης} Μαρτίου 1941), χωρὶς οὐδὲ σπιθαμὴν ἐδάφους νὰ παραχωρήσῃ εἰς τοὺς Ἰταλοὺς καὶ ἐπενεγκοῦσα εἰς αὐτοὺς βαρυτάτην ἦταν μετὰ βαρυτάτων ἀπωλειῶν. Κατήγαγεν οὕτω μίαν τῶν ὠραιότερων ἑλληνικῶν νικῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔπους.

Ἐξ ἄλλου κατὰ τὸν Ἑλληνο-ἰταλο-γερμανικὸν Πόλεμον τοῦ 1940 - 1941 —ὅστις ἀπέτέλεσε τὴν καμπὴν ὑπὲρ τῶν Δυτικῶν Συμμάχων τοῦ ὅλου Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου καὶ συνέβαλε ἀποφασιστικῶς εἰς τὴν κατά τῶν Κεντρικῶν Δυνάμεων τελικὴν νίκην τῶν Δυτικῶν Δυνάμεων καὶ τῆς Ρωσίας διὰ τῆς ἐπὶ ἓνα καὶ ἥμισυ μῆνα ἐπιβραδύνσεως τῆς ἐνάρξεως τῆς γερμανικῆς ἐπιθέσεως κατὰ τῆς Ρωσίας καὶ ἐκ τοῦ λόγου τούτου εἰς τὴν ἕνεκα τοῦ ἐπελθόντος ρωσικοῦ χειμῶνος διαρκούσης τῆς ἐπιχειρήσεως ταύτης ἀποτυχίαν αὐτῆς— προσέφεραν ἐξόχους ἐθνικὰς ὑπηρεσίας διακεκριμένοι Θεσσαλοί.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΓΙΩΡΓΟΣ

ΒΟΛΟΣ 1911: Ἀξιωματικοὶ τοῦ Ἱππικοῦ ἀναμένοντες εἰς τὸν Σταθμὸν τὴν ἀφίξιν τοῦ τότε Διαδόχου Κωνσταντίνου

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΛΑΧΑΒΑΣ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΠΑΙΚΟΝΟΜΟΥ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΛΙΑΠΠΙΔΗΣ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΨΙΑΡΡΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΗΜΟΝΑΡΑΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΓΙΩΡΓΟΣ

Ὁ ἐκ Μηλεῶν Μακεδονομάχος ὄπλαρχηγὸς Κώστας Γαρέφης μετὰ τὸ ἐκ Πηλιορειτῶν σῶμα του

ΑΒΔΟΥΛ ΧΑΜΙΤ Β'

ABDÜLHAMID II

Δέον νὰ μνημονευθῶσιν ἐνταῦθα οἱ κάτωθι γενναῖοι Θεσσαλοὶ ἀξιωματικοί, πολλῶν τῶν ὁποίων ἡ λαμπρὰ σταδιοδρομία διεκόπη, διότι ἔπεσαν ἡρωϊκῶς μαχόμενοι ὑπὲρ πατρίδος :

Ἄξελος Νικόλαος, Ἄδαμόπουλος Γεώργιος, Ἀργύρης Κωνσταντῖνος, Ἀναγνωστόπουλος Δημοσθένης, Ἀναγνωστόπουλος Πέτρος, Ἀλεξανδρῆς Δημήτριος, Ἀγγελίδης Δημήτριος, Ἀποστολόπουλος Δημήτριος, Ἀναγνώστου Βασίλειος, Ἀλεξάνδρου Γεώργιος, Ἀλλαμανῆς Ξενοφῶν, Βλαχάβας Ἰωάννης, Βάλλας Στέργιος, Βαλταδώριος Φιλάρετος, Γουλιανὸς Γρηγόριος, Γκίκας Σόλων, Γίδας Δημήτριος, Γιαννακόπουλος Στέλιος, Γούλας Πα-

Λάρισα: Τοῦρκοι στρατιῶται μετὰ τὴν κατάληψιν τοῦ 1897

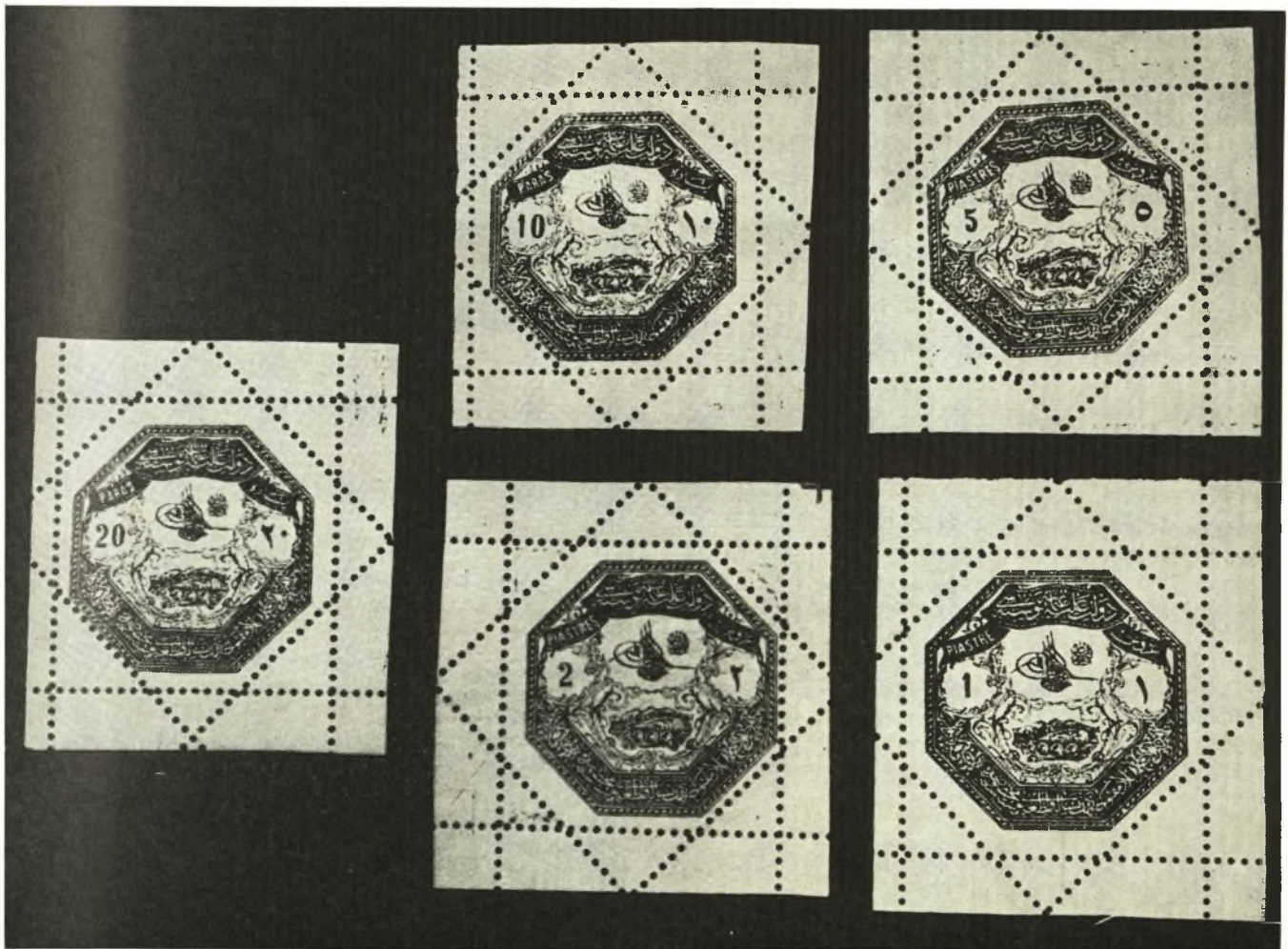
Τύραβος: Τουρκ. στρατός παρά την Μελούναν κατά τὸ 1897

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΜΟΛΕΝΣΚΗΣ

ναγιώτης, Γῶγος Κωνσταντῖνος, Γεροζήσης Χριστόφορος, Δουρέντης Ἰωάννης, Ζορμπᾶς Νικόλαος, Ζητρίδης Χαρίδημος, Ζαφειριάδης Μαργαρίτης, Ζαχαρακόπουλος Κωνσταντῖνος, Ἰατροῦ Δημήτριος, Ἰατρίδης Γεώργιος, Κονδύλης Γεώργιος, Καρπενησιώτης Γεώργιος, Καραγεωργόπουλος Ἀλέξανδρος, Κανούτας Στέφανος, Καρανάσιος Ἀθανάσιος, Κοτσομπλῆς Νικόλαος, Κατούλας Ἰωάννης, Κούκιος Βασίλειος, Κεφάλας Ἰωάννης, Κονταξῆς

Σειρά τουρκικῶν ἀναμνηστικῶν γραμματοσήμων κυκλοφορήσασα κατά τὴν κατοχὴν τῆς Θεσσαλίας τὸ 1897

Λάρισα 1911 : Οί άνθυπασπισταί τοῦ 4ου Πεζικοῦ Συντάγματος

Ἀναστάσιος, Καραγιώργος Ἰωάννης, Κανταρτζῆς Νικόλαος, Καμπούρης Ἰωάννης, Καβράκος Χρῖστος, Καλαμίδας Γεώργιος, Καϊμπαλῆς Μιλτιάδης, Λιαπιδῆς Δημήτριος, Μπάφαλης Νικόλαος, Μπακοῦρος Ἰωάννης, Μπίχας Θωμᾶς, Μανωλίδης Γεώργιος, Μπακογιάννης Χρήστος, Μπάρδας Γεώργιος, Νταῆς Κωνσταντῖνος, Νούσιας Θωμᾶς, Πλαστήρας Νικόλαος, Πετρόπουλος Θωμᾶς, Παρθένος Δημήτριος, Παπαδημητρίου Κωνσταντῖνος, Παπανικολάου Ἀργύρης, Παπαθανασίου Ἀχιλλεύς, Παπαδημητρίου Γεώργιος, Παπαδημητρίου Νικόλαος, Παπαγεωργίου Φιλώτας Ἀπόστολος, Παπαμαντέλλος Κωνσταντῖνος, Παπαμαντέλλος Ὀδυσσεύς, Παπαζαχαρίου Ἡλίας, Παπαργύρης Ἀργύρης, Παπαϊωάννου Νικόλαος, Πρωτοσύγγελλος Ἀχιλλεύς, Παπαϊκονόμου Ἀπόστολος, Ρηγόπουλος Ἀχιλλεύς, Σπυρόπουλος Νικόλαος, Σπυρόπουλος Κωνσταντῖνος, Σπανός Χρῖστος, Σουρᾶς Ἰωάννης, Σπανοβαγγέλης Θρασύβουλος, Σακελλαρίου Χρῖστος, Σαμαρᾶς Ἀλέξανδρος, Σαῖνης Πέτρος, Σαράφης Στέφανος, Σακελλαρίου Λάζαρος, Στεργίου Κωνσταντῖνος, Στημονηρᾶς Γεώργιος, Σερμπέτης Ἀριστοτέλης, Σταμούλης Βασίλειος, Σαρακατσιάνης Δημήτριος, Σταμούλης Ἀχιλλεύς, Τσολάκογλου Γεώργιος, Τσάπαλος Κωνσταντῖνος, Ταμπάκης Σωτήριος, Τσιμπλούλης Κωνσταντῖνος, Τσίπας Μιχαήλ, Τζιόρτζιος Κωνσταντῖνος, Τριανταφύλλου Ἰωάννης, Φράγκου Ἀθανάσιος, Χασαπιδῆς Ἀριστείδης, Χατζηφόρος Εὐάγγελος, Χρυσοχοῖδης Νικόλαος, Χατζηαναγνώστου Γεώργιος, Ψάρρας Γεώργιος, Ψιάρρης Δημήτριος καί πλείστοι ἄλλοι.

Συνάγεται ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐν μεγίστη συντομίᾳ ἐκτεθέντων ὅτι ἡ Θεσσαλία δύναται δικαίως νὰ σεμνύνεται διὰ τὰ τέκνα τῆς. Τόσον διὰ τοὺς διακεκριμένους ἄνδρας Θεσσαλλοῦς, οἱ ὅποιοι κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὑπερτρισχιλιετοῦς ζωῆς τῆς ἐλληνικῆς Φυλῆς προσέφερον ἐξόχους εἰς τὸ Ἔθνος ὑπηρεσίας, ὅσον καὶ δι' ὀλόκληρον τὸν θεσσαλικὸν λαόν, ὁ ὅποιος ἐμπεποτισμένος ἀνέκαθεν ἀπὸ τὰ «Ἐθνικὰ Ἰδεώδη» τῆς Φυλῆς καὶ πιστὸς εἰς αὐτά, συνέβαλε διὰ τῶν ἀγώνων καὶ τῶν θυσιῶν του γενναίως εἰς τὴν πραγματοποίησιν αὐτῶν.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΡΗΓΟΠΟΥΛΟΣ

Λομοκός: 5 Μαΐου 1897 σφοδρά μάχη παρὰ τὴν θέσιν Περιστέρα

ΜΝΗΜΗΣ ΙΕΡΟΝ

ΤΟΙΣ ΤΩ ΑΙΜΑΤΙ ΑΡΔΕΥΣΑΣΙ
ΤΗΝ ΘΕΣΣΑΛΙΚΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΝ,
ΤΟΙΣ ΤΩ ΠΝΕΥΜΑΤΙ ΚΑΛΛΥΝΑΣΙ
ΤΑΣ ΨΥΧΑΣ ΤΩΝ ΘΕΣΣΑΛΩΝ,
ΤΟΙΣ ΚΑΜΑΤΗΔΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΣΑΣΙ
ΕΥΘΑΛΗ ΤΕ ΚΑΙ ΟΛΒΙΑΝ
ΤΗΝ ΦΙΛΗΝ ΘΕΣΣΑΛΙΚΗΝ
ΑΡΟΥΡΑΝ

